

ਸੇਮ ਪ੍ਰਕਾਸ਼, ਆਦਿ ਬਨਾਮ ਦੀ ਯੂਨੀਅਨ ਆਫ ਇੰਡੀਆ, ਆਦਿ (ਦੁਆ, ਜੇ.) ਕੇਸ ਨੂੰ ਸਿੰਗਲ ਬੈਚ ਨੂੰ ਵਾਪਸ ਭੇਜਦੇ ਹੋਏ। ਇਹ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਗੈਰ-ਰਿਪੋਰਟ ਕੀਤੇ ਫੈਸਲਿਆਂ 'ਤੇ ਸਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਭਰੋਸਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਦੋਂ ਤੋਂ ਕਾਨੂੰਨ ਨੂੰ ਸੋਧਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਮੈਂ ਇਹ ਧਿਆਨ ਦੇ ਸਕਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਮੇਰੇ ਹਵਾਲਾ ਆਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ, ਮੈਂ ਇਸ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੀ, ਜੋ ਸੰਭਵ ਹੋਵੇ, ਦੋ ਹਫ਼ਤਿਆਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਜਲਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਕਰਨ ਦਾ ਸੁਝਾਅ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਅਜਿਹਾ ਇਸ ਲਈ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਂ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਲੰਬਿਤ ਕੁਝ ਹੋਰ ਮਾਮਲਿਆਂ ਤੋਂ ਜਾਣੂ ਹਾਂ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਇਹ ਸਹੀ ਨੁਕਤਾ ਉਠਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇਹ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਇਸ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾ ਜਲਦੀ ਤੋਂ ਜਲਦੀ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਮੰਦਭਾਗਾ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੇ ਨਿਪਟਾਰੇ ਲਈ ਦੋ ਹਫ਼ਤਿਆਂ ਦੀ ਬਜਾਏ ਕਰੀਬ 11 ਮਹੀਨੇ ਲੱਗ ਗਏ। ਉਮੀਦ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਭਵਿੱਖ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹੇ ਕੇਸਾਂ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਵਿੱਚ ਤੇਜ਼ੀ ਲਿਆਉਣ ਲਈ ਯਤਨ ਕੀਤੇ ਜਾਣਗੇ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਹਵਾਲਾ ਹੁਕਮਾਂ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਹਨ। ਉਪਰੋਕਤ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ, ਇਹ ਪਟੀਸ਼ਨ ਅਸਫਲ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਪਰ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਖਰਚੇ ਦੇ।

ਪ੍ਰੇਮ ਚੰਦ ਪੰਡਿਤ, ਜੇ.—ਮੈਂ ਸਹਿਮਤ ਹਾਂ।

ਬੀ.ਆਰ.ਟੀ

ਸਿਵਲ ਫੁਟਕਲ'

' ~ ਸ਼ਮਸ਼ੇਰ ਬਹਾਦਰ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਜੇ. >

ਮਿਊਂਸੀਪਲ ਕਮੇਟੀ, ਅੰਬਾਲਾ ਸਿਟੀ—ਪਟੀਸ਼ਨਰ

' "" ਬਨਾਮ

ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ, -ਜਵਾਬਦਾਤਾ

1966 ਦੀ ਸਿਵਲ ਰਿੱਟ ਨੰ. 242

20 ਜੁਲਾਈ 1966

ਪੰਜਾਬ ਮਿਊਂਸਪਲ (ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਅਧਿਕਾਰੀ) ਐਕਟ (1931 ਦਾ II)-ਐੱਸ. 3—ਨਗਰਪਾਲਿਕਾ ਖਾਤਾ

ਕੋਡ—ਨਿਯਮ XVII. 1 ਅਤੇ XVI. 4-ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਅਧਿਕਾਰੀ—ਕੀ ਮਿਊਂਸਪਲ ਕਮੇਟੀ ਦੁਆਰਾ

ਪ੍ਰਾਵੀਡੈਂਟ ਫੰਡ ਵਿੱਚ ਯੋਗਦਾਨ ਪਾਉਣ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ।

ਨਿਯਮ XVI ਦੇ ਅਰਥਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਇੱਕ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੇ ਇੱਕ ਅਸਥਾਈ ਅਹੁਦਾ ਸੰਭਾਲਿਆ ਹੈ। ਮਿਊਂਸਪਲ ਅਕਾਊਂਟ ਕੋਡ ਦਾ 1 ਨਿਯਮ XVI ਦੇ ਤਹਿਤ ਮਿਊਂਸਪਲ ਕਮੇਟੀ ਤੋਂ ਉਸਦੇ ਪ੍ਰਾਵੀਡੈਂਟ ਫੰਡ ਵਿੱਚ ਯੋਗਦਾਨ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ। ਕੋਡ ਦੇ 4.

ਭਾਰਤ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਅਨੁਛੇਦ 226 ਦੇ ਅਧੀਨ ਪਟੀਸ਼ਨ, ਇਹ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕਰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 2, ਮਿਤੀ 3 ਨਵੰਬਰ, 1965 ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ, ਹੁਕਮ ਜਾਂ ਕੋਈ ਹੋਰ ਢੁਕਵੀਂ ਰਿੱਟ, ਆਦੇਸ਼ ਜਾਂ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ।

ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਲਈ ਆਨੰਦ ਸਰੂਪ ਅਤੇ ਆਰ.ਐਸ. ਮਿੱਤਲ ਐਡਵੋਕੇਟ ਸਨ। ਟੀ ਐਡਵੋਕੇਟ-ਜਨਰਲ ਲਈ ਐਡਵੋਕੇਟ ਰਜਿੰਦਰ ਸੱਚਰ ਅਤੇ ਜਵਾਬਦਾਤਾਵਾਂ ਲਈ ਡੀ.ਐਨ. ਅਗਰਵਾਲ ਅਤੇ ਬੀ.ਐਨ. ਅਗਰਵਾਲ ਅਤੇ ਜੀ.ਆਰ. ਮਜੀਠੀਆ, ਐਡਵੋਕੇਟ। ,

ਆਰਡਰ

ਸਮਸ਼ੇਰ ਬਹਾਦੁਰ ਜੇ.—ਸ਼੍ਰੀ ਰਘੁਬੀਰ ਸ਼ਰਨ ਸ਼ਰਮਾ ਦੁਆਰਾ ਮਿਊਂਸਪਲ ਕਮੇਟੀ, ਅੰਬਾਲਾ ਸ਼ਹਿਰ ਦੇ ਪ੍ਰਧਾਨ ਵਜੋਂ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 226 ਦੇ ਤਹਿਤ ਇਹ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੂਜੇ ਜਵਾਬਦੇਹ (ਡਿਪਟੀ ਕਮਿਸ਼ਨਰ, ਅੰਬਾਲਾ) ਦੁਆਰਾ 3 ਤਰੀਕ ਨੂੰ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਆਦੇਸ਼ (ਅਨੁਸ਼ਾਸਨਾ ਈ) ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਹੈ। ਨਵੰਬਰ, 1965, 14 ਸਤੰਬਰ, 1965 ਨੂੰ ਮਿਊਂਸਪਲ ਕਮੇਟੀ, ਅੰਬਾਲਾ ਸ਼ਹਿਰ ਦੇ ਮਤੇ ਨੰ. 2 ਨੂੰ ਮੁਅੱਤਲ ਕਰਨ, ਇਸਦੇ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਅਧਿਕਾਰੀ, ਤੀਜੇ ਜਵਾਬਦੇਹ, ਹਰੀ ਕਿਸ਼ਨ ਭਟਨਾਗਰ ਨੂੰ, ਉਸ ਦੇ ਬਾਅਦ ਤੋਂ ਪ੍ਰਾਵੀਡੈਂਟ ਫੰਡ ਵਿੱਚ ਕਮੇਟੀ ਦੇ ਯੋਗਦਾਨ ਦਾ ਲਾਭ ਦੇਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਨਾ। 1951 ਵਿੱਚ ਨਿਯੁਕਤੀ। ਦੂਜੇ ਜਵਾਬਦੇਹ ਵੱਲੋਂ ਪੰਜਾਬ ਮਿਊਂਸਪਲ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 232 ਅਧੀਨ ਆਪਣੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਕਥਿਤ ਵਰਤੋਂ ਵਿੱਚ ਮਤੇ ਨੂੰ ਮੁਅੱਤਲ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਤੀਜੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੂੰ 20 ਸਤੰਬਰ, 1951 ਨੂੰ ਮਿਊਂਸਪਲ ਕਮੇਟੀ, ਅੰਬਾਲਾ ਸ਼ਹਿਰ ਦਾ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਪੰਜ ਸਾਲ ਦੀ ਮਿਆਦ ਲਈ ਰੁਪਏ ਦੇ ਗ੍ਰੇਡ ਵਿੱਚ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। 250—25—350, ਰੁਪਏ ਦੀ ਸਰਕਾਰੀ ਦਰ 'ਤੇ ਵਾਧੂ ਮਹਿੰਗਾਈ ਭੱਤੇ ਦੇ ਨਾਲ। 50. ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੁਆਰਾ ਉਸਦੀ ਨਿਯੁਕਤੀ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਪ੍ਰਾਵੀਡੈਂਟ ਫੰਡ ਵਿੱਚ ਯੋਗਦਾਨ ਸਮੇਤ ਹੋਰ ਭੱਤੇ ਵੀ ਲਏ ਜਾ ਰਹੇ ਸਨ। ਅਜਿਹਾ ਪ੍ਰਤੀਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕਾਰਜਸਾਧਕ ਅਫਸਰ ਅਤੇ ਮਿਊਂਸਪਲ ਕਮੇਟੀ ਦੇਵੇਂ ਇਸ ਫੰਡ ਵਿੱਚ ਬਰਾਬਰ ਦਾ ਯੋਗਦਾਨ ਪਾਉਂਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਇਹ ਪ੍ਰਥਾ 1934 ਤੋਂ ਪ੍ਰਚਲਿਤ ਹੈ, ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਤੀਜੇ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੂੰ ਇਸ ਅਹੁਦੇ 'ਤੇ ਨਿਯੁਕਤ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਵੀ। , . ਮਈ, 1964 ਨੂੰ ਅੰਬਾਲਾ ਸ਼ਹਿਰ ਦੀ ਨਵੀਂ ਮਿਊਂਸਪਲ ਕਮੇਟੀ ਚੁਣੀ ਗਈ। ਇਸ ਦੀ 14 ਸਤੰਬਰ, 1965 ਦੀ ਮੀਟਿੰਗ ਵਿੱਚ, ਮਤਾ ਨੰਬਰ 2 ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਕਿ ਤੀਜਾ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਕਦੇ ਵੀ ਪ੍ਰਾਵੀਡੈਂਟ ਫੰਡ ਯੋਗਦਾਨ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਇਸ ਲਈ, ਪੂਰੇ ਫੰਡ ਵਿੱਚ ਯੋਗਦਾਨ ਪਾਇਆ ਗਿਆ। ਤੋਂ, ਇਸ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੇ ਪ੍ਰਾਵੀਡੈਂਟ ਫੰਡ ਖਾਤੇ ਵੱਲ ਮਿਊਂਸਪਲ ਫੰਡ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਵੀਡੈਂਟ ਫੰਡ ਖਾਤੇ ਤੋਂ ਤਬਦੀਲ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਮਿਊਂਸਪਲ ਫੰਡ ਦੂਜੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ, ਤੀਜੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੂੰ ਉਸ ਦੀ ਨਿਯੁਕਤੀ ਤੋਂ ਲੈ ਕੇ ਹੁਣ ਤੱਕ ਮਿਊਂਸਪਲ ਕਮੇਟੀ, ਅੰਬਾਲਾ ਤੋਂ ਆਪਣੇ ਪ੍ਰਾਵੀਡੈਂਟ ਫੰਡ ਵਿੱਚ ਯੋਗਦਾਨ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਜੇ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਇਆ ਸੀ ਉਸਨੂੰ ਵਾਪਸ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਦੂਜੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੇ ਇਸ ਮਤੇ ਨੂੰ ਮੁਅੱਤਲ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਕਾਰਨ 3 ਨਵੰਬਰ, 1965 ਨੂੰ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਇਤਰਾਜ਼ਯੋਗ ਹੁਕਮ ਵਿੱਚ ਵਿਸਤਾਰ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਹਨ। ਹੋਰ ਗੱਲਾਂ ਦੇ ਨਾਲ, ਅਨੁਬੰਧ ਈ ਵਿੱਚ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਪੰਜਾਬ ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਲਈ ਕੀਤੇ ਯੋਗਦਾਨ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦਿੱਤੀ ਸੀ। ਵੱਖ-ਵੱਖ ਨਗਰ

ਪਾਲਿਕਾਵਾਂ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਮਿਉਂਸਪਲ ਕਮੇਟੀ ਕੋਲ ਮਤਾ ਪਾਸ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਵਾਰੰਟ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੂੰ ਮਿਉਂਸਪਲ ਕਮੇਟੀ ਤੋਂ ਯੋਗਦਾਨ ਵਜੋਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ ਰਕਮ ਵਾਪਸ ਕਰਨ ਦਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਡਿਪਟੀ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦੇ ਇਸ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਚੁਨੌਤੀ ਦੇਣ ਲਈ ਪ੍ਰਧਾਨ ਮਿਉਂਸਪਲ ਕਮੇਟੀ ਅੰਬਾਲਾ ਸ਼ਹਿਰ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਆਏ ਹਨ।

ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਵਕੀਲ ਸ੍ਰੀ ਆਨੰਦ ਸਵਰੂਪ ਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਮਿਉਂਸਪਲ ਕਮੇਟੀ ਕੋਲ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਅਧਿਕਾਰੀ ਲਈ ਪ੍ਰਾਵੀਡੈਂਟ ਫੰਡ ਵਿੱਚ ਯੋਗਦਾਨ ਦੇਣ ਦੀ ਕੋਈ ਸ਼ਕਤੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਉਹ ਮੇਰਾ ਧਿਆਨ ਪੰਜਾਬ ਮਿਉਂਸਪਲ (ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਅਧਿਕਾਰੀ) ਐਕਟ, ਖਾਸ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 3 ਵੱਲ ਖਿੱਚਦਾ ਹੈ ਜੋ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੀ ਨਿਯੁਕਤੀ ਅਤੇ ਤਨਖਾਹ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹੈ। ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੀ ਨਿਯੁਕਤੀ ਨਗਰਪਾਲਿਕਾ ਦੇ ਇੱਕ ਮਤੇ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਜੋ ਕਮੇਟੀ ਗਠਿਤ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਮੈਂਬਰਾਂ ਦੀ ਕੁੱਲ ਸੰਖਿਆ ਦੇ ਪੰਜ-ਅੱਠਵੇਂ ਤੋਂ ਘੱਟ ਨਾ ਹੋਵੇ ਅਤੇ ਉਪ-ਧਾਰਾ (6) ਦੇ ਅਧੀਨ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦਾ ਮਿਹਨਤਾਨਾ ਹੋਵੇਗਾ। ਮਿਉਂਸਪਲ ਫੰਡ ਵਿੱਚੋਂ ਕਮੇਟੀ ਦੁਆਰਾ ਭੁਗਤਾਨਯੋਗ। ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੂੰ ਵੀ ਮੁਅੱਤਲ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਸਮਾਨ ਬਹੁਮਤ ਇਸ ਪ੍ਰਭਾਵ ਲਈ ਮਤਾ ਪਾਸ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੂੰ ਉਸ ਦੇ ਪ੍ਰਾਵੀਡੈਂਟ ਫੰਡ ਵਿੱਚ ਯੋਗਦਾਨ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਠਹਿਰਾਉਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਮਿਉਂਸਪਲ ਕਮੇਟੀ ਨੂੰ ਇੱਕ ਮਤਾ ਪਾਸ ਕਰਨਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਉਸਦੀ ਨਿਯੁਕਤੀ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਵੀ ਤੀਜੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਦੁਆਰਾ ਕੱਢਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਵਰਣਨਯੋਗ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਯੋਗਦਾਨ ਸਮੇਤ 1956 ਦੇ ਇੱਕ ਤਨਖਾਹ ਬਿੱਲ 'ਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੇ ਖੁਦ ਹਸਤਾਖਰ ਕੀਤੇ ਸਨ ਜਦੋਂ ਉਹ ਮਿਉਂਸਪਲ ਕਮੇਟੀ ਦਾ ਪ੍ਰਧਾਨ ਸੀ। ਇਸ ਕੋਰਟੀਨ ਕਿਸ਼ੋਰੀ ਲਾਲ ਬੱਤਰਾ ਬਨਾਮ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਅਤੇ A,NOTHER (1) ਦੀ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਅਥਾਰਟੀ ਵਿੱਚ ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਸੁਣਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ: -

“ਪੰਜਾਬ ਮਿਉਂਸਪਲ: (ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਅਧਿਕਾਰੀ) ਐਕਟ, 1931 ਅਧੀਨ ਨਿਯੁਕਤ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨਾ ਤਾਂ ਸਰਕਾਰ ਦਾ ਸੇਵਕ ਹੈ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਮਿਉਂਸਪਲ ਸੇਵਕ ਹੈ।

(1) ਆਈ.ਐਲ.ਆਰ. 1958 ਪੰਜਾਬ 1804=ਏ.ਆਈ.ਆਰ. 1958 ਪੰਜਾਬ 402.

ਪੰਜਾਬ ਮਿਊਂਸਪਲ ਐਕਟ ਦੇ ਉਪਬੰਧ ਹਨ, ਪਰ ਉਹ ਉਸ ਕਨੂੰਨ ਦਾ ਪ੍ਰਾਣੀ ਹੈ, ਜਿਸ ਅਧੀਨ ਉਸ ਦੀ ਨਿਯੁਕਤੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸ ਦੀ ਨਿਯੁਕਤੀ, ਸਜ਼ਾ, ਮੁਅੱਤਲੀ ਜਾਂ ਬਰਖਾਸਤਗੀ ਨੂੰ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਮਾਮਲੇ ਲਈ ਉਸ ਕਨੂੰਨ ਜਾਂ ਉਸ ਅਧੀਨ ਬਣਾਏ ਗਏ ਨਿਯਮ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਜਾਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਹੀਂ ਹੈ। "

ਇਸ ਅਥਾਰਟੀ ਤੋਂ ਇਹ ਸਿੱਟਾ ਕੱਢਣ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਐਕਟ ਪ੍ਰਾਵੀਡੈਂਟ ਫੰਡ ਲਈ ਯੋਗਦਾਨ ਦੀ ਅਦਾਇਗੀ ਦੀ ਵਿਵਸਥਾ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਸ਼੍ਰੀ ਆਨੰਦ ਸਵਰੂਪ ਮੰਨਦੇ ਹਨ ਕਿ ਕੁਝ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਇਹ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਜੇਕਰ ਕਮੇਟੀ ਦਾ ਮਤਾ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪਹਿਲਾਂ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਪ੍ਰਾਵੀਡੈਂਟ ਫੰਡ ਵਿੱਚ ਯੋਗਦਾਨ 1934 ਤੋਂ ਆਮ ਅਭਿਆਸ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਪੰਜਾਬ ਸਰਕਾਰ ਦਾ 21 ਨਵੰਬਰ, 1934 ਦਾ ਇੱਕ ਪੱਤਰ ਹੈ, ਜੋ ਲੇਖਾਕਾਰ-ਜਨਰਲ, ਪੰਜਾਬ ਨੂੰ ਸੰਬੋਧਿਤ ਹੈ (ਅਨੈਕਸਚਰ ਆਰ 4) ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਲਿਖਿਆ ਹੈ: -

“ਪੰਜਾਬ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਤਿੰਨ ਤੋਂ ਪੰਜ ਸਾਲਾਂ ਦੀ ਮਿਆਦ ਲਈ ਨਿਯੁਕਤ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਅਫਸਰਾਂ ਨੂੰ ਮਿਊਂਸਪਲ ਅਕਾਊਂਟ ਕੋਡ ਦੇ ਨਿਯਮ XVI.I(E) ਦੇ ਅਰਥਾਂ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਅਹੁਦਾ ਸੰਭਾਲਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਅਨੁਸਾਰ ਉਹ ਮਿਊਂਸਪਲ ਪ੍ਰੋਵੀਡੈਂਟ ਫੰਡ ਦੀ ਗਾਹਕੀ ਲੈਣ ਦੇ ਹੱਕਦਾਰ ਹਨ।”

ਤੀਜੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਦੀ ਨਿਯੁਕਤੀ ਸਮੇਂ-ਸਮੇਂ 'ਤੇ ਨਵੀਨੀਕਰਣ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਵਿਵਾਦ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਆਪਣੀ ਨਿਯੁਕਤੀ ਮਿਊਂਸਪਲ ਕਮੇਟੀ ਦੇ ਜਾਇਜ਼ ਮਤਿਆਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਨਿਯਮ XVI ਦੇ ਅਧੀਨ। 4 (ਮਿਊਂਸਪਲ ਅਕਾਊਂਟ ਕੋਡ ਦਾ ਅਧਿਆਇ XVI) "ਕਮੇਟੀ ਹਰੇਕ ਗਾਹਕ ਦੇ ਪ੍ਰਾਵੀਡੈਂਟ ਫੰਡ ਵਿੱਚ ਉਸਦੀ ਤਨਖਾਹ ਦੇ ਛੇ ਅਤੇ ਇੱਕ ਚੌਥਾਈ ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ ਦੀ ਦਰ ਨਾਲ ਯੋਗਦਾਨ ਦੇਵੇਗੀ"। ਪਹਿਲੇ ਨਿਯਮ XVI ਵਿੱਚ. 1, 21 ਨਵੰਬਰ, 1934 ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਪੰਜਾਬ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਪੱਤਰ ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਫੈਸਲੇ ਅਨੁਸਾਰ ਇੱਕ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੂੰ ਅਧਿਆਇ XVI ਦੇ ਅਰਥਾਂ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਅਹੁਦਾ ਸੰਭਾਲਣ ਵਾਲਾ ਮੰਨਿਆ ਜਾਵੇਗਾ ਜੇ ਪ੍ਰਾਵੀਡੈਂਟ ਫੰਡ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੈ। ਇਹ ਮੇਰੇ ਲਈ ਸਪੱਸ਼ਟ ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਕਿ ਨਿਯਮ XVI ਦੇ ਅਰਥਾਂ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਅਧਿਕਾਰੀ ਇੱਕ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਅਹੁਦਾ ਰੱਖਦਾ ਹੈ। 1 ਨਿਯਮ XVI ਅਧੀਨ ਮਿਊਂਸਪਲ ਕਮੇਟੀ ਤੋਂ ਯੋਗਦਾਨ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ। 4. ਤੀਜੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੂੰ ਉਸਦੀ ਨਿਯੁਕਤੀ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਇਸ ਅਧਿਕਾਰ ਤੋਂ ਕਦੇ ਵੀ ਇਨਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਦਾਇਰ ਲਿਖਤੀ ਬਿਆਨ ਤੋਂ ਇਹ ਪ੍ਰਤੀਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ “ਰਾਜ ਦੇ ਸਾਰੇ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਅਧਿਕਾਰੀ ਪੈਨਸ਼ਨ ਜਾਂ/ ਦੇ ਬਦਲੇ ਇਹ ਲਾਭ ਲੈ ਰਹੇ ਹਨ। ਅਤੇ ਗ੍ਰੈਚੁਟੀ।” ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਹੋਰ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਦੇਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਮਿਊਂਸਪਲ ਕਮੇਟੀ ਨੇ ਇੱਕ ਅਪ੍ਰਤੱਖ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਤਹਿਤ ਯੋਗਦਾਨ ਪਾਉਣ ਦਾ ਬੀੜਾ ਚੁੱਕਿਆ ਸੀ

ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੇ ਪ੍ਰਾਵੀਡੈਂਟ ਫੰਡ ਨੂੰ 1934 ਦੇ ਪੱਤਰ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਅਤੇ ਇਸ ਪ੍ਰਥਾ ਨੂੰ ਮਿਉਂਸਪਲ ਅਕਾਊਂਟ ਕੇਡ ਵਿੱਚ ਵਿਧੀ ਦੇ ਨਿਯਮ ਵਜੋਂ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਅਜਿਹਾ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਦਿਖਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਅਧਿਕਾਰੀ ਵਜੋਂ ਤੀਜੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੂੰ ਉਸ ਲਾਭ ਤੋਂ ਰੋਕਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਜੋ ਮਿਉਂਸਪਲ ਅਕਾਊਂਟ ਕੇਡ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਵਿਰੋਧੀ ਹੁਕਮਾਂ ਵਿੱਚ ਦੂਜੇ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਕਾਰਨਾਂ ਬਾਰੇ ਵਿਸਥਾਰ ਵਿੱਚ ਦੱਸਿਆ ਹੈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਕਾਰਨ ਉਸ ਨੂੰ ਮਿਉਂਸਪਲ ਕਮੇਟੀ ਦੇ ਬਹੁਮਤ ਨਾਲ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਮਤੇ ਨੂੰ ਮੁਅੱਤਲ ਕਰਨ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਡਿਪਟੀ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਵੀ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਜਾਂ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜੋ ਪੰਜਾਬ ਮਿਉਂਸਪਲ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 232 ਦੇ ਤਹਿਤ "ਲਿਖਤੀ ਹੁਕਮ ਦੁਆਰਾ, ਕਿਸੇ ਕਮੇਟੀ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਮਤੇ ਜਾਂ ਆਦੇਸ਼ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਨੂੰ ਮੁਅੱਤਲ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਜੇਕਰ, ਉਸਦੀ ਰਾਏ ਵਿੱਚ, ਮਤਾ, ਆਦੇਸ਼ ਜਾਂ ਐਕਟ ਕਾਨੂੰਨ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਤੋਂ ਵੱਧ ਹੈ ਜਾਂ ਜਨਤਾ ਦੇ ਹਿੱਤਾਂ ਦੇ ਉਲਟ ਹੈ ਜਾਂ ਮਿਉਂਸਪਲ ਫੰਡਾਂ ਜਾਂ ਜਾਇਦਾਦ ਦੀ ਬਰਬਾਦੀ ਜਾਂ ਨੁਕਸਾਨ ਹੋਣ ਦੀ ਸੰਭਾਵਨਾ ਹੈ"। ਮੈਨੂੰ ਸ਼੍ਰੀ ਆਨੰਦ ਸਵਰੂਪ ਦੀ ਇਸ ਦਲੀਲ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਤੁਕ ਨਜ਼ਰ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦੀ ਕਿ ਡਿਪਟੀ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਨੇ ਆਪਣੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦੇ ਦਾਇਰੇ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਕੰਮ ਕੀਤਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਮੁਅੱਤਲ ਕੀਤੇ ਮਤੇ ਨੂੰ ਪਾਸ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਮਿਉਂਸਪਲ ਫੰਡਾਂ ਦੀ ਕੋਈ ਬਰਬਾਦੀ ਜਾਂ ਨੁਕਸਾਨ ਸ਼ਾਮਲ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਵਾਸਤਵ ਵਿੱਚ, ਵਕੀਲ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਸਵਾਲ ਵਿੱਚ ਮਤੇ ਨੇ ਮਿਉਂਸਪਲ ਫੰਡ ਨੂੰ ਹੋਰ "ਪ੍ਰਵੇਸ਼" ਤੋਂ ਬਚਾਇਆ ਸੀ। ਇਹ ਵੇਖਣਾ ਬਣਦਾ ਹੈ ਕਿ ਡਿਪਟੀ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਧਾਰਾ 232 ਤਹਿਤ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰਨ ਦਾ ਬਰਾਬਰ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ ਜੇਕਰ ਮਤਾ ਕਾਨੂੰਨ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਤੋਂ ਵੱਧ ਜਾਂ ਜਨਤਾ ਦੇ ਹਿੱਤਾਂ ਦੇ ਉਲਟ ਹੈ। ਨੂੰ ਯੋਗਦਾਨ ਦੀ ਅਦਾਇਗੀ ਨੂੰ ਰੋਕਣ ਨਿਆਂ ਤੋਂ ਸਾਫ਼ ਇਨਕਾਰ ਹੈ। ਪ੍ਰਾਵੀਡੈਂਟ ਫੰਡ ਜਦੋਂ ਸਾਰੀਆਂ ਮਿਉਂਸਪਲ ਕਮੇਟੀਆਂ ਵਿੱਚ 1934 ਤੋਂ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਤਹਿਤ ਅਦਾ ਕੀਤਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਖੁਦ 1956 ਵਿੱਚ ਇਸ ਦੇ ਭੁਗਤਾਨ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਧਿਰ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਤੀਜੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤੇ ਕੁਝ ਦਸਤਾਵੇਜ਼, ਅਨੁਬੰਧ ਆਰ. 8 ਤੋਂ ਆਰ. 11। ਅੱਗੇ ਇਹ ਵੀ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮਿਉਂਸਪਲ ਕਮੇਟੀ ਵੱਲੋਂ ਤੀਜੇ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੂੰ ਉਸ ਦੇ ਪ੍ਰਾਵੀਡੈਂਟ ਫੰਡ ਦੀ ਰਕਮ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਪੇਸ਼ਗੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਨਗਰ ਪਾਲਿਕਾ ਦੇ ਯੋਗਦਾਨ ਸ਼ਾਮਲ ਸਨ। ਇਹ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਇਹ ਦਰਸਾਉਣ ਲਈ ਬਹੁਤ ਲੰਮਾ ਸਫ਼ਰ ਤੈਅ ਕਰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਮਿਉਂਸਪਲ ਕਮੇਟੀ ਦੀ ਉਸਦੇ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੇ ਪ੍ਰਾਵੀਡੈਂਟ ਫੰਡ ਲਈ ਆਪਣਾ ਯੋਗਦਾਨ ਅਦਾ ਕਰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਨਿਰੰਤਰ ਅਤੇ ਜਾਇਜ਼ ਸਹਿਮਤੀ ਸੀ। ਤੀਸਰਾ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਮਿਉਂਸਪਲ ਅਕਾਊਂਟ ਕੇਡ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਅਤੇ ਪਿਛਲੇ ਅਭਿਆਸਾਂ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਕਮੇਟੀ ਤੋਂ ਯੋਗਦਾਨ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਅਤੇ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਸੀ। ਪਿਛਲਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਨਾਲ ਮਤਾ ਪਾਸ ਕਰਨਾ ਮਿਉਂਸਪਲ ਕਮੇਟੀ ਵਰਗੀ ਸੰਸਥਾ ਦੁਆਰਾ ਅਪਣਾਉਣ ਲਈ ਨਾ ਤਾਂ ਜਾਇਜ਼ ਸੀ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਜਾਇਜ਼ ਤਰੀਕਾ ਸੀ ਅਤੇ ਡਿਪਟੀ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਵੱਲੋਂ ਮਤੇ ਨੂੰ ਮੁਅੱਤਲ ਕਰਨਾ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਾਇਜ਼ ਸੀ।

ਮੈਨੂੰ ਇਸ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਤਾਕਤ ਨਜ਼ਰ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦੀ ਜੋ ਅਸਫਲ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਖਰਚਿਆਂ ਦੇ ਨਾਲ ਖਾਰਜ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।

ਕੇ.ਐਸ.ਕੇ.

ਸਿਵਲ ਫੁਟਕਲ ਆਰ ਐਸ ਨਰੂਲਾ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਐਫ.

ਰਤਨ ਚੰਦ - ਪਟੀਸ਼ਨਰ

ਬਨਾਮ

ਡਿਪਟੀ ਕਮਿਸ਼ਨਰ, ਗੁਰਦਾਸਪੁਰ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ-ਜਵਾਬਦਾਰ

1966 ਦੀ ਸਿਵਲ ਰਿੱਟ ਨੰ. 589

21 ਜੁਲਾਈ 1966

ਈ ਰਜਿਸਟ੍ਰੇਸ਼ਨ ਐਕਟ (1908 ਦਾ XVI)- ਐੱਸ. 69(L)(BB)-ਪੰਜਾਬ ਡਾਕੂਮੈਂਟ ਰਾਈਟਰਜ਼ ਲਾਇਸੈਂਸਿੰਗ ਨਿਯਮ (1961) ਅਧੀਨ ਬਣਾਏ ਗਏ—ਨਿਯਮ 15—ਕੀ ਅਲਟਰਾ ਵਾਇਰਸ—ਕੋਈ ਕਾਰਨ ਨਾ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਆਦੇਸ਼—ਕੀ ਰੱਦ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਲਈ ਜਵਾਬਦੇਹ—ਇਸਦੀ ਮਿਆਦ ਖਤਮ ਹੋਣ ਤੋਂ ਵੱਧ ਸਮੇਂ ਲਈ ਲਾਇਸੈਂਸ ਨੂੰ ਮੁਅੱਤਲ ਕਰਨ ਦਾ ਆਦੇਸ਼—ਕੀ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਬਣਾਇਆ ਜਾਵੇ। ਪੰਜਾਬ ਡਾਕੂਮੈਂਟ ਰਾਈਟਰਜ਼ ਲਾਇਸੈਂਸਿੰਗ ਰੂਲਜ਼, 1961 ਦਾ ਇਹ ਨਿਯਮ 15 ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਵੈਧ ਹੈ ਅਤੇ ਨਾ ਤਾਂ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 14 ਦੇ ਉਲਟ ਹੈ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਗੈਰ-ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਹੈ। ਇਹ ਨਿਯਮ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਕੋਲ ਸਜ਼ਾ ਦੇਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਨਿਹਿਤ ਹੈ। ਨਿਯਮ ਉਨ੍ਹਾਂ ਆਧਾਰਾਂ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਛੱਡਦਾ ਜਿਸ 'ਤੇ ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਉਸਦੀ ਮਿੱਠੀ ਇੱਛਾ ਜਾਂ ਨਿਰਵਿਘਨ ਵਿਵੇਕ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਸਜ਼ਾ ਦੇਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਕੇਵਲ ਲਾਇਸੈਂਸ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਲਈ ਹੈ ਜੋ ਕਿ ਪੰਜਾਬ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਨਿਯਮ 14 ਦੀ ਧਾਰਾ 'ਏ' ਤੋਂ 'ੳ' ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਹਨ। ਨਿਯਮ 15 ਸਜ਼ਾ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਅਥਾਰਟੀ 'ਤੇ ਇਹ ਲਾਜ਼ਮੀ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਡਿਫਾਲਟਰ ਨੂੰ ਸਜ਼ਾ ਦੇਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਸੁਣਵਾਈ ਦਾ ਮੌਕਾ ਦੇਵੇ। ਨਿਯਮ ਦੇ ਸੰਭਾਵਿਤ ਸਜ਼ਾਵਾਂ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਦੀ ਲੰਬਾਈ ਤੱਕ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜੋ ਦੇਸ਼ੀ ਪਟੀਸ਼ਨ-ਰਾਈਟਰ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀਆਂ ਜਾ ਸਕਦੀਆਂ ਹਨ। ਕੁਦਰਤੀ ਨਿਆਂ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨ ਲਈ, ਅਤੇ ਇਸਨੂੰ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ 1 ਨਿਯਮ ਜਾਂ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਦੀ ਬਰਾਬਰ ਸੁਰੱਖਿਆ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਚਾਉਣ ਲਈ ਨਿਯਮ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਹੋਰ ਕਿਸੇ ਚੀਜ਼ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਜਾਪਦੀ ਹੈ। ਨਾ ਹੀ ਨਿਯਮ 15 ਨੂੰ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਨਿਯਮ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਉਸ ਨਿਯਮ ਦੇ ਅਧੀਨ ਸਜ਼ਾ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਹੁਕਮਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਕੋਈ ਅਪੀਲ ਜਾਂ ਰੀਵੀਜ਼ਨ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਉਪਬੰਧ ਨਾ ਤਾਂ ਪੰਜਾਬ ਦੇ ਨਿਯਮਾਂ ਵਿਚ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ? ਐਕਟ. ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਕਤ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਨਿਯਮ 15 ਦੇ ਤਹਿਤ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਜ਼ਾ ਦੇ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਰੱਦ ਕਰਨ ਲਈ

ਜਵਾਬਦੇਹ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਸਜ਼ਾ ਦੇਣ ਵਾਲੀ ਅਥਾਰਟੀ ਦੁਆਰਾ ਦਰਜ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਖੇਜਾਂ ਕਿਸੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕਾਰਨ ਦੁਆਰਾ ਸਮਰਥਤ ਨਹੀਂ ਹਨ ਜੇ ਅੰਤਿਮ ਅਤੇ ਵਿਰੁੱਧ ਹੈ। ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਅਪੀਲ ਜਾਂ ਸੇਧ ਪ੍ਰਦਾਨ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ, ਹਰ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਅਰਧ-ਜਾਤੀਕਾਰੀ ਜਾਂ ਪ੍ਰਬੰਧਕੀ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲਾਂ ਦੁਆਰਾ ਬੋਲਣ ਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਦੇਣ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪੰਜਾਬ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਨਿਯਮ 15 ਦੇ ਤਹਿਤ ਪਟੀਸ਼ਨ-ਰਾਈਟਰ ਦੇ ਲਾਇਸੈਂਸ ਨੂੰ ਮੁਅੱਤਲ ਕਰਨ ਦੀ ਵੱਧ ਤੋਂ ਵੱਧ ਮਿਆਦ, ਉਹ ਸਮਾਂ ਹੈ ਜਿਸ ਲਈ ਲਾਇਸੈਂਸ

Translator Chander Shekhar

(ਡਿਸਕਲੇਮਰ :- ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਆਂ ਨਿਰਣਾ ਕੇਵਲ ਮੁਕਦਮੇ ਬਾਜ਼ਾਂ ਲਈ ਉਹਨਾ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮਤਵਾਂ ਲਈ ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਨ ਪਰਮਾਣਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।)